

ROZPORZĄDZENIA URZĘDOWE

ŁOMŻYŃSKIEJ KURJI DIECEZJALNEJ.

Nr 11

Łomża, dnia 1 listopada 1935 r.

Rocznik IX.

T R E Ś Ć :

82. Świętopietrze.	88. Cmentarze wojenne.
83. Uroczystość św. Stanisława Ko-
stki Patrona Młodzieży.	89. Kurs liturgiczny dla duchowień-
stwa.
84. Nauka religii w szkołach pow-
szecznych.	90. Rozporządzenie Ministra Op. Społ.
o ulgach w spłacie zaległości z ty-
tułu ubezpieczeń społecznych.
85. Odnowienie aprobaty.	91. Statystyka parafjalna.
86. W sprawie obchodu 11 listopada.	92. Książki polecane.
87. Nominacje asystentów kościel-
nych Stow. Akcji Kat.	93. Zmiany w duchowieństwie.

Nr 82.

Świętopietrze.

SEGRETERIA DI STATO
DI SUA SANTITA

Nr 148514.

Da Citarsi Nella Risposta.

Dal Vaticano, die 23 Septembris 1935.

Exc. me ac Rev. me Domine.

Egregium pietatis officium, Petrianam Stipem zl. 3.000 in ista dioecesi corrogatam et per Apostolicum in Polonia Nuntium reverenter transmissam, Augustus Pontifex paterna accepit benevolentia.

In eo enim Beatissimus Pater novum et clarum argumentum perspexit devoti ardentisque desiderii quo, te quidem praeunte, clerus fidelesque tui Apostolicae Sedis necessitatibus, praesentis aevi tristitia magnopere auctis, obvenire contendunt.

Tibi igitur, necnon piis oblatores, plurimas gratias persolvens, Sanctitas Sua filiorum studium pari caritate rependit, et omnibus a Deo ditissima munera adprecatur, atque Apostolicam Benedictionem in Domino impertit.

Exc. mo ac Rev. mo Domino.
D. no STANISLAO LUKOMSKI.
Episcopo Lomzensi.

Haec dum tibi libenter refero, sensus existimationis maximae
erga te meae confirmo, ac me profiteri gaudeo

Excellentiae Tuae

addictissimum

E. Card. Pacelli.

* * *

WW. Ks.Ks. Proboszczowie powiadomią parafjan o treści powyższego pisma i o udzieleniu przez Ojca św. apostołskiego błogosławieństwa wszystkim, którzy złożyli ofiarę na świętopietrze.

Łomża, d. 10.10.1935.

† Stanisław Bp.

№ 83.

Uroczystość św. Stanisława Kostki Patrona Młodzieży.

Tegoroczne święto Patrona Młodzieży św. Stanisława Kostki Młodzież katolicka będzie obchodziła w niedzielę d. 17 listopada. Cześć dla tego Świętego i rozważanie Jego pobożnego życia, które aczkolwiek krótkie jednak uczyniło św. Stanisława godnym zaliczenia w poczet Świętych naszego Kościoła, będą zawsze pociągającym przykładem i silną podniętą dla młodzieży do naśladowania Go w pobożności.

Obchód tegoroczny niech wzmocni jeszcze tę podniętę, obejmując jaknajliczniejsze przystąpienie młodzieży do Stołu Pańskiego oraz odbycie pouczających akademij.

Młodzież przystępująca w tę niedzielę do generalnej Komunii św. może dostąpić odpustu zupełnego pomodliwszy się na intencję Ojca św. (Ojciec nasz, Zdrowaś Marjo i Chwała Ojcu) (Rozporz. Kurji, Łomża z r. 1931 str. 121 i 122).

Łomża, d. 16. 10. 1935.

† Stanisław Bp.

№ 84.

Nauka religii w szkołach powszechnych.

Niektórzy Inspektorzy szkolni potwierdzając gotowość duszpasterzy parafjalnych do nauczania religii w szkołach powszechnych, zaznaczają, że duszpasterz otrzymywać będzie jako wynagrodzenie po 1 zł. za każdą udzieloną godzinę lekcyjną.

To oświadczenie jest niezgodne z rozporządzeniem Ministra W. R. i O. P. z d. 1 marca 1926 r. (Dz. U. R. P. nr. 27, poz. 163 z r. 1926), dotąd istniejącem a stanowiącym, że wynagrodzenie wynosi 60 (sześćdziesiąt) złotych rocznie za 1 godzinę nauki w tygodniu

niu oraz że tylko za pewne opuszczone godziny dopuszczalne są potrącenia (p. książkę p.t. Konkordat str. 123).

Przeto księża, którzy nie otrzymali w roku ubiegłym wynagrodzenia według rozporz. z d. 1 marca 1926 r., powinni wnieść do inspektoratu szkolnego o wypłacenie tego, co im się należy. Księża zaś, którzy w obecnym roku otrzymali oświadczenie Inspektora szkolnego, wspomniane wyżej, powinni wnieść do inspektoratu zastrzeżenie, że nie godzą się na jednostronną zmianę przepisów rozporządzenia z d. 1 marca 1926 r.

№ 85

Odnowienie aprobaty.

Dnia 31 grudnia b. r. upływa termin, do którego została udzielona jurysdykcja do słuchania spowiedzi dla księży Prefektów i Wikariuszów. Wobec tego Kurja przypomina, aby wymienieni księża nadesłali do Kurji *najpóźniej do 15 grudnia b. r.* książeczki aprobatyjne do odnowienia.

Księża Dziekani zechcą o powyższem przypomnieć wzmiankowanym księżom i dopilnować terminu.

№ 86

W sprawie obchodu 11 listopada.

W sprawie obchodu 11 listopada Kurja Diecezjalna przypomina zarządzenie swoje wydane w Rozporządzeniach Kurji z 1934 r. nr. 46 str. 99.

№ 87.

Nominacje Asystentów Kościelnych Stowarzyszeń Akcji Katolickiej.

Stosownie do art. 23 Statutu Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży Męskiej i Żeńskiej oraz Statutu Katolickiego Stowarzyszenia Mężów i Kobiet mianują:

Ks. Prob. Jałbrzykowskiego Asystentem Kościelnym Oddziałów
Katolickiego Stowarzyszenia
Młodzieży Męskiej i Żeńskiej

Ks. Prob. Klimka " w Bakalarzewie
" Czarni

Ks. Prob. Mocarskiego	"	Dobrymlesie
Ks. Prob. Sokołowskiego	"	Dąbrówce Ostrol.
Ks. Prob. Strękowski	"	Kuziach
Ks. Prob. Tuzińskiego	"	Kapicach
Ks. Prob. Florka	"	Krasnopolu
Ks. Prob. Staniszewskiego	"	Klukowie
Ks. Prob. Pęskiego	"	Lachowie
Ks. Prob. Tyszkę	"	Miastkowie
Ks. Prob. Mieszkę	"	Monkiniach
Ks. Prob. Kostre	"	Nurze
Ks. Prob. Sulkowskiego	"	Nowej Wsi k/Ostr.
Ks. Prob. Ładę	"	Stawiskach
Ks. Prob. Nowosadkę	Asystentem Kościelnym Oddziału Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży Męskiej	
	"	w Adamowiczach
Ks. Prob. Moroza	"	Dobrzyjałowie
Ks. Prob. Czarnowskiego	"	Kobylinie
Ks. Prob. Śniegockiego	"	Małkini
Ks. Prob. Sulińskiego	"	Rzekuniu
Ks. Prob. Marcinanisa	Asystentem Kościelnym Oddziału Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży Żeńskiej w Lipnikach	
Ks. Prob. Gerwela	"	Łysych
Ks. Prob. Wołagiewicza	"	Przerośli
Ks. Prob. Kruszewskiego	"	Szymborach Włod.
Ks. Prob. Kucharczyka	"	Zalasiu
Ks. Prob. Moroza	"	Górkach Sypniewie
Ks. Prob. Klimka	Asystentem Kościelnym Oddziałów Katolickiego Stowarzyszenia Mężów i Kobiet w Czarni	
Ks. Prob. F. Łapińskiego	Asystentem Kościelnym Oddziału Katolickiego Stowarzyszenia Mężów w Rutkach	
Ks. Prob. Moroza	"	Dobrzyjałowie
Ks. Prob. Marcinanisa	"	Lipnikach
Ks. Prob. Peczkajtisa	"	Studzienicznej
Ks. Prob. Rólkowskiego	"	Sztabinie

Łomża, 17 października 1935 r.

† Stanisław Bp.

№ 88.

Cmentarze wojenne.

Na cmentarzach wojennych lub na cmentarzach parafjalnych wśród grobów poległych na wojnie nie należy chować zmarłych podczas pokoju. W wypadkach nadzwyczajnych Ks.Ks. Proboszczowie zwrócą się o instrukcje do Kurji Diecezjalnej.

№ 89.

Kurs liturgiczny dla duchowieństwa.

Odbędzie się w Poznaniu w dniach od 5—7 listopada b.r. Blizszych informacji udziela Związek Kapłanów „Unitas”, Poznań, Al. Marcinkowskiego 22, III.

№ 90.

Rozporządzenie ministra Opieki Społecznej

z dnia 12 lipca 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o ulgach w spłacie zaległości z tytułu ubezpieczeń społecznych.

(№ 54, poz. 353).

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o spłacie zaległości podatkowych oraz zaległych składek i opłat na rzecz niektórych publiczno-prawnych instytucji ubezpieczeń (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr. 50, poz. 336) zarządzam co następuje:

I. Przepisy wstępne.

§ 1. (1) Rozporządzenie niniejsze dotyczy zaległych należności na rzecz b. kas chorych, b. Zakładów Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, b. Zakładu Ubezpieczenia od Wypadków we Lwowie, b. Zakładu Ubezpieczenia od Wypadków w Królewskiej Hucie (w Chorzowie), b. Zakładu Ubezpieczeń od Wypadków w Rolnictwie w Poznaniu, b. Bractwa Górniczego w Krakowie oraz Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu, powstałych z tytułu ubezpieczeń społecznych za czas do dnia 31 grudnia 1933 r.

(2) Przez zaległe należności rozumie się wykazane w dniu 1 lipca 1935 r. zadłużenie z tytułu składek i opłat ubezpieczeniowych, odsetek zwłoki, kar i grzywien.

(3) Ilekroć w rozporządzeniu niniejszem mówi się o zobowiązaniach z tytułu ubezpieczeń społecznych po dniu 1 stycznia 1934 r., należy rozumieć przez nie należności, pobierane przez ubezpieczalnię społeczne, z wyłączeniem należności Ubezpieczalni Krajowej w Poznaniu, pobieranych na podstawie przepisów o ubezpieczeniu inwalidzkim robotników rolnych.

§ 2. Ulgi przewidzianych w rozporządzeniu niniejszem udzielają:

- 1) właściwe ubezpieczalnie społeczne z urzędu — co do zaległych należności b. kas chorych;
- 2) Ubezpieczalnia Krajowa w Poznaniu — co do zaległych należności z tytułu ubezpieczenia inwalidzkiego robotników rolnych;
- 3) Zakład Ubezpieczeń Społecznych — co do wszelkich innych zaległych należności, objętych rozporządzeniem niniejszem.

II. Należności b. kas chorych.

§ 3. (1) Umarza się 30% zaległych należności b. kas chorych. Umorzeniem w pierwszym rzędzie objęte będą odsetki zwłoki, należne po dzień 1 lipca 1935 r.

(2) Po dokonaniu umorzenia ustala się saldo zadłużenia poszczególnych dłużników na dzień 1 lipca 1935 r. W dalszych przepisach przez „saldo” należy rozumieć saldo w myśl przepisu niniejszego.

§ 4. (1) Zapłatę 40% salda, o którym mowa w § 3 ust. (2), odracza się, z zastrzeżeniami określonymi w § 5 ust. (3) i w § 6, wszystkim dłużnikom do dnia 30 czerwca 1936 r. pod warunkiem, że do dnia 15 lutego 1936 r. uiszczą wszystkie swoje zobowiązania wobec instytucji ubezpieczeń społecznych z tytułu ubezpieczeń społecznych za czas od dnia 1 stycznia 1934 r. do dnia 31 grudnia 1935 r., a nadto poczynając od dnia 11 kwietnia 1936 r. nie będą zalegali z opłatą składek z tytułu ubezpieczeń społecznych także za czas od dnia 1 stycznia 1936 r.

(2) Dłużnicy, którzy we właściwym terminie nie uiszczą zobowiązań, określonych w ust. (1), tracą prawo do dalszego odroczenia i obowiązani są bezzwłocznie uiścić całą odroczoną część salda w wysokości 40%.

(3) Dłużnikom, którzy uczynią zadość warunkom przewidzianym w ust. (1), rozkłada się płatność wymienionej w tym ustępie części salda (40%) na cztery równe raty półroczne, z których pierwsza płatna będzie 1 października 1936 r., druga—1 kwietnia 1937 r., trzecia—1 października 1937 r., czwarta—1 kwietnia 1938 r. Nie-

uiszczenie w terminie wyznaczonym jednej raty powoduje utratę prawa dalszej ratalnej spłaty i natychmiastową wymagalność raty nieuiszczonej w terminie oraz rat pozostałych.

(4) Ulgi, określone w ust. (1), (2) i (3), stosuje się z zastrzeżeniem, wynikającym z przepisu § 5 ust. (3).

§ 5. (1) Zapłatę pozostałej części salda w wysokości 60% odracza się z tem, że do dnia 15 stycznia 1938 r. może ona ulec umorzeniu na warunkach następujących:

2) dłużnikom, którzy zobowiązania swe wobec instytucji ubezpieczeń społecznych z tytułu ubezpieczeń społecznych za czas od dnia 1 stycznia 1934 r. do dnia 31 marca 1935 r. uiszczą przed dniem 1 października 1935 r.—umorzy się 10% salda;

1) dłużnikom, którzy zobowiązania wymienione w pkt. 1), przypadające za czas od dnia 1 stycznia 1934 r. do dnia 31 grudnia 1935 r., uiszczą przed dniem 16 lutego 1936 r. umorzy się 20% salda;

3) dłużnikom, którzy zobowiązania wymienione w pkt. 1), przypadające za czas od dnia 1 stycznia 1934 r. do dnia 31 grudnia 1936 r., uiszczą przed dniem 16 stycznia 1937 r. — umorzy się 15% salda;

4) dłużnikom, którzy zobowiązania wymienione w pkt. 1), przypadające za czas od dnia 1 stycznia 1934 r. do dnia 31 grudnia 1937 r., uiszczą przed dniem 16 stycznia 1938 r. — umorzy się 15% salda.

(2) Wobec dłużników, którzy przed dniem 1 października 1935 r. nie uiścili wszelkich zobowiązań z tytułu ubezpieczeń społecznych za czas od dnia 1 stycznia 1934 r. do dnia 31 marca 1935 r., umorzenie, przewidziane w pkt. 1) ust. (1), mimo to będzie stosowane, jeżeli dłużnicy ci udowodnią, że wpłaty dokonane przez nich do ubezpieczalni społecznych w czasie od dnia 1 stycznia 1934 r. do dnia 30 września 1935 r. co najmniej dorównują w sumie należnościom z tytułu ubezpieczeń społecznych, które przypadły do zapłaty w okresie od dnia 1 stycznia 1934 r. do dnia 31 marca 1935 r.

(3) W razie utraty prawa do umorzenia, przewidzianego w jednym z punktów ust. (1), nieumorzona w myśl odpowiedniego punktu część salda staje się natychmiast wymagalna i ponadto dłużnik traci prawo do ulg, określonych w § 4.

§ 6. Dłużnicy, którzy przestali zatrudniać pracowników albo zamknęli zakład pracy, będą korzystali z umorzeń, przewidzianych

w przepisach § 5 ust. (1) i (2), jeżeli we wskazanych tam terminach uiszczą każdorazowo co najmniej 10% salda oraz będą odpowiadali pozostałym warunkom, w przepisach tych określonym. Niedotrzymanie któregokolwiek warunku pociąga za sobą skutki, przewidziane w § 4 ust. (3) zdanie drugie i w § 5 ust. (3).

§ 7. (1) Od zadłużenia na saldzie pobiera się odsetki zwłoki tylko wówczas, gdy zadłużenie stanie się w myśl przepisów rozporządzenia niniejszego natychmiast wymagalne z powodu niedotrzymania przez dłużnika warunków, określonych w rozporządzeniu niniejszem, albo gdy zadłużenie nie zostanie całkowicie spłacone do dnia 1 kwietnia 1938 r.

(2) Tytułem odsetek zwłoki pobiera się od kwot, przypadających do zapłaty, 6% w stosunku rocznym, licząc od dnia 1 lipca 1935 r. do końca miesiąca kalendarzowego, poprzedzającego spłatę zadłużenia.

§ 8. (1) Prócz ulg, przewidzianych w przepisach poprzedzających, dłużnikom, którzy w okresie do dnia 30 czerwca 1936 r. będą skutecznie wpłaty na poczet zaległości objętych saldem, a nie zalegają z opłatą składek ubezpieczeniowych, przypadających z tytułu ubezpieczeń społecznych za czas po dniu 1 stycznia 1934 r., każda wpłata będzie zaliczona w stosunku 200% wpłaty, jeżeli została skutecznie w czasie do dnia 31 marca 1936 r., i w stosunku 150% wpłaty, jeżeli została skutecznie w czasie od dnia 1-go kwietnia do dnia 30 czerwca 1936 r.

(2) Niezależnie od przepisu ust. (1) wszyscy dłużnicy mogą do dnia 31 grudnia 1936 r. spłacić zadłużenie objęte saldem w stosunku 1=1.25.

III. Należności pozostałych instytucji ubezpieczeń społecznych.

§ 9. (1) Spłatę zaległych należności (§ 1) pozostałych instytucji ubezpieczeń społecznych, wymienionych w § 1, odracza się do dnia 15 lutego 1936 r. z zastrzeżeniem przepisu § 11. oraz obniża się o połowę odsetki zwłoki, należne po dzień 1 lipca 1935 r., co jednak nie dotyczy kwot odsetek już obniżonych do 6% lub 4¹/₂% w myśl ustawy z dnia 15 marca 1934 r. o ułatwieniu spłaty zaległych składek i opłat na rzecz instytucji ubezpieczeń społecznych (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 237).

(2) Celem ustalenia kwoty odsetek zwłoki, należnych po dzień 1 lipca 1935 r., wszelkie wpłaty na poczet zaległych należności, skutecznie w czasie od dnia 9 kwietnia 1934 r. do dnia 1 lipca

1935 r., zaliczone zostaną na pokrycie odsetek zwłoki dopiero po pokryciu innych zaległych należności.

§ 10. Po upływie terminu odroczenia spłata zaległych należności zostanie rozłożona:

1) w równych ratach na okres 3 lat, licząc od dnia 15 lutego 1936 r., jeżeli dłużnik nie udzieli odpowiedniego zabezpieczenia (§ 14), a uiszczył jednak zobowiązania z tytułu ubezpieczeń społecznych za czas od dnia 1 stycznia 1934 r. do dnia 31 grudnia 1935 r.;

2) na okres do 9 lat, licząc od dnia 15 lutego 1936 r., jeżeli dłużnik udzieli odpowiedniego zabezpieczenia (§ 14).

§ 11. (1) Do sum, od których uiszczenia uzależnione jest zaliczenie pracownikowi okresów ubezpieczenia lub wypłata świadczeń, nie stosuje się ani odroczenia, ani rozłożenia na raty, a odroczenie lub rozłożenie na raty już zastosowane — cofa się. Sumy te stają się natychmiast wymagalne pod rygorami, przewidzianymi dla spłaty składek bieżących.

(2) Sposób wykonania przepisu ust. (1) nie zwalnia pracodawcy od odpowiedzialności, przewidzianej w art. 112 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych.

§ 12. (1) Dla ustalenia praw do świadczeń rentowych (uprawnienia do świadczeń, wysokość świadczeń) na zasadzie IV księgi Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy z dnia 19 lipca 1911 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. str. 509 i nast.) składki zaległe, ujawnione przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego, uwzględnia się narówni ze składkami zapłaconymi w dniu ich ujawnienia, składki zaś zaległe, ujawnione po tym terminie, uwzględnia się narówni ze składkami, zapłaconymi w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

(2) Składki, wymienione w ust. (1), z chwilą wymierzenia na ich podstawie świadczeń rentowych, stają się natychmiast wymagalne pod rygorami, przewidzianymi dla spłaty składek bieżących.

§ 13. (1) Rozłożenie spłaty zaległych należności, objętych rozdziałem niniejszym, nastąpi na wniosek zainteresowanego dłużnika, zgłoszony do dnia 1 stycznia 1936 r. za pośrednictwem właściwej ubezpieczalni społecznej. Na obszarze Górnego Śląska dłużnik zgłasza wniosek bezpośrednio do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Oddział w Chorzowie.

(2) Czynności związane z udziałaniem zabezpieczenia powinny być dopełnione przed dniem 15 lutego 1936 r.

§ 14. (1) Przez odpowiednie zabezpieczenie należy rozumieć, z uwzględnieniem przepisu ust. (2), pupilarne zabezpieczenie hipoteczne w myśl art. 2 pkt. 2 i art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lutego 1928 r. o sposobie lokowania funduszy przez osoby prawa publicznego, fundacje i osoby niewłasne oraz o sposobie lokowania kaucyj, składanych z tytułu obowiązku publicznego (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 141). Dla ustalenia wartości szacunkowej nieruchomości miarodajny jest w zasadzie protokół (zaświadczenie), sporządzony (e) nie wcześniej jak na półtora roku przed zgłoszeniem wniosku (§ 13 ust. (1)), przez biegłych sądowych, urzędy lub banki państwowe, instytucje kredytu dłużerminowego, bądź wreszcie przez rzeczoznawców zainteresowanej instytucji ubezpieczeniowej lub rzeczoznawców przez nią wskazanych. Treść wpisu hipotecznego ustala zainteresowana instytucja ubezpieczeń społecznych.

(2) Zainteresowana instytucja ubezpieczeniowa może przyjąć również i inne zabezpieczenie, jeżeli uzna je za odpowiednie.

(3) Koszty zabezpieczenia ponosi dłużnik.

§ 15. (1) Od zaległych należności, objętych rozdziałem niniejszym, pobiera się odsetki zwłoki, począwszy od dnia 1 lipca 1935 r. w następującej wysokości:

1) w razie udzielenia przez dłużnika odpowiedniego zabezpieczenia—4¹/₂% w stosunku rocznym.

2) w innych przypadkach—6% w stosunku rocznym.

(2) Niezależnie od przepisu ust. (1) pkt. 2), właściwa instytucja ubezpieczeń społecznych może dla gospodarstw i przedsiębiorstw rolnych i leśnych zniżyć na wniosek dłużnika wysokość odsetek zwłoki do 4¹/₂% w stosunku rocznym.

§ 16. Dłużnik nie ma prawa do korzystania z odroczenia, a także z rozłożenia spłaty zaległych należności, bądź też prawo to traci:

1) jeżeli nastąpiła likwidacja zakładu pracy lub jeżeli powstanie uzasadniona obawa, że zakład pracy ulegnie likwidacji przed upływem 6 miesięcy;

2) jeżeli zalega z opłatą wymagalnej raty dłużej niż 3 miesiące.

IV. Przepisy wspólne i przejściowe.

§ 17. Instytucje ubezpieczeń społecznych mogą zezwolić na częściową lub całkowitą spłatę zadłużenia: papierami procentowymi, wymienionymi w art. 249 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubez-

pieczeniu społecznym, przez przelew wierzytelności, przeniesienie prawa własności do nieruchomości, przez spłatę towarami, zapomocą wykonania robót lub w inny sposób.

§ 18. Wszystkim zaległym składkom i opłatom, których spłatę unormowano rozporządzeniem niniejszym, przysługują do czasu całkowitego ich uiszczenia, przywileje, przyznane składkom i opłatom na rzecz instytucji ubezpieczeń społecznych w postępowaniu egzekucyjnym i upadłościowym.

§ 19. (1) Dotychczasowe układy w sprawie spłaty zaległych należności, objętych rozporządzeniem niniejszym, ulegną zmianie, na wniosek zainteresowanego, o tyle, o ile są mniej korzystne dla dłużników.

(2) Wejście w życie rozporządzenia niniejszego samo przez się nie uchyla zobowiązań, wypływających z udzielonych instytucjom ubezpieczeń społecznych przez dłużników weksli, czeków i t.p. oraz nie unieważnia dokonanych na rzecz instytucji przelewów wierzytelności. Kwoty stąd wpływające będą jednak na wniosek dłużnika przeznaczone na spłatę bieżących zobowiązań.

§ 20. Instytucje ubezpieczeń społecznych mogą odpisywać na straty nieściągalne należności ubezpieczeniowe. Warunki, pod jakimi odpisywanie zaległości będzie dokonywane, określą instrukcje Ministra Opieki Społecznej.

§ 21. Środki prawne od decyzji instytucji ubezpieczeń społecznych w sprawach ulg, przewidzianych w rozporządzeniu niniejszym, rozstrzygane będą przez organa właściwe do orzekania w sporach o obowiązek ubezpieczenia i na podstawie obowiązujących te organa przepisów o postępowaniu.

§ 22. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1935 r.

Minister Opieki Społecznej:

Jerzy Paciorkowski.

№ 91.

Statystyka parafjalna.

Kurja przypomina, że mimo dwukrotnego nakazu władzy diecezjalnej jeszcze 37 parafij nie nadesłało dotąd wypełnionych formularzy dotyczących statystyki parafjalnej.

№ 92.

Książki polecane.

Ks. Feliks Bodzianowski w Owińskach (Wielkopol.) wydał „Przemówienia do młodzieńców i mężów” jako pierwszy tom przemówień stanowych p. t. Zagadnienia najaktualniejsze.

Książka ta podaje duszpasterzom głęboko obmyślane i dobrze opracowane przemówienia o potrzebie i środkach kształcenia charakteru oraz znaczeniu religii dla mężczyzny a tem samem odda pożądane usługi duchowieństwu przy prowadzeniu stowarzyszeń mężów i młodzieży.

№ 93.

Zmiany w duchowieństwie.

1. Ks. Stan. Suliński mianowany Kanonikiem Honorowym Kapituły Łomżyńskiej.
2. Ks. M. Szumowskiemu powierzono spełnianie obowiązków dziekana dekanatu Jedwabińskiego.
3. Ks. Wł. Krassowski wikarjuszem w Jedwabnem.
4. Ks. Ap. Miłosek „ w Czerwinie.
5. Ks. Ap. Gliński „ w Kadzidle.

ROZPORZĄDZENIA URZĘDOWE**ŁOMŻYŃSKIEJ KURJI DIECEZJALNEJ.**

№ 12*

Łomża, dnia 1 grudnia 1935 r.

Rocznik IX.

T R E S C:

94. Tematy dla miesięcznych konferencji duchowieństwa.	98. Okólnik Min. Op. Społ. o chowaniu zmarłych i stwierdzeniu przyczyny zgonu.
95. Walka z gruźlicą.	99. X y kurs Alkologii
96. Nominacja Asystentów Kośc. Stowarzyszeń Akcji Katol.	100. Książki polecane.
97. Zbiórki na potrzeby religijne.	

№ 94.

Tematy dla miesięcznych konferencji Duchowieństwa.

Przypominając zarządzenie swoje z dnia 27 grudnia 1929 r. (Rozp. Kurji z r. 1930 № 5 str. 13) co do sposobu odbywania konferencji Duchowieństwa przeznaczam na konferencje w 1936 r. następujące tematy.

Styczeń, dnia 15: Sposoby dobrego i praktycznego przygotowania dzieci do Sakramentów św.

Luty, dnia 5: Apostolstwo chorych (przepisy Kanon. dla chorych, organizacja).

Marzec, dnia 4: Odmawianie brewjarza (obowiązek, warunki-korzyści, braki).

Kwiecień, dnia 1: Księgi parafjalne i ich prowadzenie. Kronika parafjalna, Archiwum parafjalne.

Maj, dnia 6: Communio frequens et quotidiana olim et nunc.

Czerwiec, dnia 3: Organizacje religijne szkolne i ich wpływ na dźiatwę.

Październik, dnia 7: Liturgia w kaznodziejstwie i katechezie.

Listopad, dnia 4: Pieśń kościelne i jej zastosowanie w życiu parafjalnem.

Grudzień, dnia 2: Misje ludowe: organizowanie, prowadzenie, skuteczność.

Łomża, d. 16. XI. 1935.

† Stanisław Bp.

*) Ostatni.